

Nogle af udvalgets spørgsmål til miljøministeren og dennes svar herpå vedrørende:

I. Forslag til lov om begrænsning af svovldioxidforurening fra kraftværker (L 120)

Spørgsmål 5:

Ifølge lovforslaget skal miljøministeren efter forhandling med energiministeren og elforsyningsvirksomhederne fastsætte en grænse for, hvor store mængder svovldioxid elværkerne må udlede.

Ministerens bedes i den anledning oplyse, hvad proceduren vil være i tilfælde af, at der ikke kan opnås enighed. Betyder manglende enighed, at miljøbeskyttelseslovens regler bringes i anvendelse eller går den nævnte forhandling forud for gældende lovgivning?

Svar:

Ordlyden af lovforslagets § 5 og bemærkningerne hertil indebærer ikke, at de forudsatte forhandlinger med energiministeren og elforsyningsvirksomhederne nødvendigvis skal føre til enighed, før miljøministeren i overensstemmelse med lovforslaget kan træffe afgørelse om den maksimale mængde svovldioxid, der må udledes fra kraftværker-

- døgnmiddelværdi maks. 0,04 ppm (0,10 mg/m³),
- 1-times værdi maks. 0,1 ppm (0,26 mg/m³).

Til sammenligning kan anføres, at den danske luftkvalitetsstandard for ½-times værdier af SO₂ er 0,40 mg/m³, der må overskrides 5 pct. af tiden.

Generelt begrænses SO₂-emissionen i Japan via bestemmelser om tilladt svovlindhold i de anvendte brændsler samt emissionskrav for hver enkelt virksomhed.

Det tilladte svovlindhold i brændsler er

$$\text{Maks. SO}_2\text{-udslip} = K \times (\text{Effektiv skorstenshøjde})^2$$

Der er i dag fastlagt 16 forskellige K-værdier. Herudover er der i visse byområder fastlagt specielt lave K-værdier gældende for nyanlæg.

ne.

Spørgsmål 9:

Ministerens bedes redegøre for situationen i Japan i relation til svovldioxidforureningen, samt de foranstaltninger, der i dette land iværksættes for at begrænse denne form for forurening.

Svar:

Niveauet for SO₂-forureningen i Japan følges ved hjælp af et målenet omfattende omkring 1.500 målestationer. For 15 af disse stationer placeret i stærkt forurenede områder faldt årsmiddelværdien fra 0,057 ppm (0,15 mg/m³) i 1965 til 0,017 ppm (0,04 mg/m³) i 1978. Til sammenligning er årsgennemsnittet for 14 københavnske målestationer for året 1980 beregnet til 0,03 mg/m³.

Der foreligger følgende japanske luftkvalitetsstandarder for SO₂:

forskelligt for forskellige geografiske områder. Værdien varierer mellem 0,5 pct. og 1,2 pct.

Den tilladte emission fastsættes ved hjælp af den såkaldte K-metode. Forskellige områder af Japan har fået tildelt forskellige K-værdier og den tilladte SO₂-emission fra den enkelte virksomhed beregnes herefter efter følgende formel:

I områder, hvor der konstateres overskridelser af de fastsatte luftkvalitetsstandarder, skal de lokale myndigheder udarbejde planer for, hvorledes forureningen kan nedbringes.